

Lovforslag nr. L 17

Folketinget 2009-10

OMTRYK

Omtrykt pga. manglende bilag

Fremsat den 7. oktober 2009 af skatteministeren (Kristian Jensen)

Forslag

til

Lov om indgåelse af protokol om ændring af overenskomst mellem Danmark og Schweiz til undgåelse af dobbeltbeskatning vedrørende skatter af indkomst og formue

§ 1. Protokol af 21. august 2009 mellem Kongeriget Danmark og Det Schweiziske Forbund om ændring af overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning vedrørende skatter af indkomst og formue, underskrevet i Bern den 23. november 1973, som ændret ved protokollen underskrevet i København den 11. marts 1997, kan tiltrædes på Danmarks vegne. Protokollen er optaget som bilag 1 til denne lov.

Stk. 2. Protokollen træder i kraft og finder anvendelse i Danmark efter bestemmelserne i protokollens artikel XI.

§ 2. Loven træder i kraft den 1. januar 2010.

§ 3. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

PROTOKOL

MELLEM KONGERIGET DANMARK OG DET SCHWEIZISKE FORBUND TIL ÆNDRING AF OVERENSKOMSTEN TIL UNDGÅELSE AF DOBBELTBESKATNING VEDRØRENDE SKATTER AF INDKOMST OG FORMUE, UNDERSKREVET I BERN DEN 23. NOVEMBER 1973, SOM ÆNDRERET VED PROTOKOLLEN UNDERSKREVET I KØBENHAVN DEN 11. MARTS 1997

Kongeriget Danmark

og

Det Schweiziske Forbund,

der ønsker at indgå en protokol til ændring af overenskomsten mellem Kongeriget Danmark og Det Schweiziske Forbund til undgåelse af dobbeltbeskatning vedrørende skatter af indkomst og formue, underskrevet i Bern den 23. november 1973, som ændret ved protokollen underskrevet i København den 11. marts 1997 (herefter omtalt som »overenskomsten«),

Er blevet enige om følgende:

ARTIKEL I

Overenskomstens artikel 10 (Udbytter) ophæves og erstattes af følgende artikel:

»Artikel 10

Udbytte

1. Udbytte, som udbetales af et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.
2. Sådant udbytte kan dog også beskattes i den kontraherende stat, hvor det selskab, der udbetaler udbyttet, er hjemmehørende, og efter lovgivningen i denne stat, men hvis den retmæssige ejer af udbyttet er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan den skat, der pålignes, ikke overstige 15 pct. af udbyttets bruttobeløb.
3. Uanset bestemmelserne i stk. 2 kan udbytte, der udbetales af et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kun beskattes i denne anden stat, hvis den retmæssige ejer er
  - a) et selskab (dog ikke et interessentskab), som direkte ejer mindst 10 pct. af kapitalen i det selskab, der udbetaler udbyttet; eller
  - b) en pensionskasse eller en anden lignende institution, som tilbyder pensionsordninger, hvori fysiske personer kan deltage med det formål at sikre sig alders-, invalide- eller efterladtepensionsydelse, når denne pensionskasse eller anden lignende institution er oprettet, skattemæssigt anerkendt og kontrolleret i overensstemmelse med lovgivningen i denne anden stat.

De kontraherende staters kompetente myndigheder fastlægger ved gensidig aftale måden hvorpå disse begrænsninger skal finde anvendelse.

Dette stykke berører ikke adgangen til at beskatte selskabet af den fortjeneste, hvoraf udbyttet er udbetalt.

4. Udtrykket »udbytte« betyder i denne artikel indkomst af aktier, »jouissance«-aktier eller »jouissance«-rettigheder, stifteraktier eller andre rettigheder, der ikke er gældsfordringer, og som giver ret til andel i fortjeneste, såvel som indkomst af andre selskabsrettigheder, der er undergivet samme skattemæssige be-

handling som indkomst af aktier i henhold til lovgivningen i den stat, hvori det selskab, der foretager udlodningen, er hjemmehørende.

5. Bestemmelserne i stk. 1, 2 og 3 finder ikke anvendelse, hvis udbyttets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvor det udbyttebetalende selskab er hjemmehørende, gennem et dér beliggende fast driftssted eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et dér beliggende fast sted, og den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udbetalingen af udbyttet, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald finder henholdsvis artikel 7 eller artikel 14 anvendelse.

6. Oppebærer et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, fortjeneste eller indkomst fra den anden kontraherende stat, må denne anden stat ikke pålægge nogen skat på udbytte, som udbetales af selskabet, medmindre udbyttet udbetales til en person, der er hjemmehørende i denne anden stat, eller medmindre den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udbetalingen af udbyttet, har direkte forbindelse med et fast driftssted eller et fast sted, der er beliggende i denne anden stat, eller undergive selskabets ikke-udloddede fortjeneste en skat på selskabets ikke-udloddede fortjeneste, selv om det udbetalte udbytte eller den ikke-udloddede fortjeneste helt eller delvis består af fortjeneste eller indkomst, der hidrører fra denne anden stat.«

ARTIKEL II

1. Overenskomstens artikel 11, stk. 1, (Renter) ophæves og erstattes af følgende stykke:

»Renter, der hidrører fra én af de kontraherende stater, og hvis retmæssige ejer er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan kun beskattes i denne anden stat.«

2. Overenskomstens artikel 11, stk. 3, (Renter) ophæves og erstattes af følgende stykke:

»3. Bestemmelserne i stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis rentens retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvorfra renten hidrører, gennem et dér beliggende fast driftssted eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et dér beliggende fast sted, og den fordring, som ligger til grund for den betalte rente, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald finder henholdsvis artikel 7 eller artikel 14 anvendelse.«

ARTIKEL III

1. Overenskomstens artikel 12, stk. 1, (Royalties) ophæves og erstattes af følgende stykke:

»Royalties, der hidrører fra én af de kontraherende stater, og hvis retmæssige ejer er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan kun beskattes i denne anden stat.«

2. Overenskomstens artikel 12, stk. 3, (Royalties) ophæves og erstattes af følgende stykke:

»3. Bestemmelserne i stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis royaltybeløbets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvorfra royaltybeløbet hidrører, gennem et dér beliggende fast driftssted eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et dér beliggende fast sted, og den rettighed eller det formuegode, som ligger til grund for de udbetalte royalties, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald finder henholdsvis artikel 7 eller artikel 14 anvendelse.«

ARTIKEL IV

Overenskomstens artikel 18 (Pensioner) ophæves og erstattes af følgende artikel:

»Artikel 18

Pensioner

1. Pensioner og andet lignende vederlag, såvel tilknyttet som uafhængigt af tidligere beskæftigelse, som hidrører fra en kontraherende stat og betales til en person, som er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i den førstnævnte stat, hvis bidragene betalt af

- a) den berettigede til pensionsordningen har været fradraget i den berettigedes skattepligtige indkomst i den førstnævnte kontraherende stat i henhold til denne stats lovgivning; eller
- b) en arbejdsgiver ikke var skattepligtig indkomst for den berettigede i den førstnævnte kontraherende stat i henhold til denne stats lovgivning.

2. Ved anvendelsen af denne artikel omfatter udtrykket »pensioner og andet lignende vederlag« ikke betalinger efter den sociale sikringslovgivning i en kontraherende stat.«

ARTIKEL V

1. Den gældende ordlyd af overenskomstens artikel 21 (Indkomst, der ikke udtrykkelig er omtalt) bliver stk. 1.

2. Følgende stykke 2 indsættes i denne artikel:

»2. Bestemmelserne i stk. 1 finder ikke anvendelse på indkomst, bortset fra indkomst af fast ejendom som defineret i artikel 6, stk. 2, hvis modtageren af sådan indkomst, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvorfra indkomsten hidrører, gennem et dér beliggende fast driftssted eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et dér beliggende fast sted, og den rettighed eller det formuegode, som ligger til grund for den udbetalte indkomst, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald finder henholdsvis artikel 7 eller artikel 14 anvendelse.«

ARTIKEL VI

Overenskomstens artikel 23, stk. 2, (Metoder til ophævelse af dobbeltbeskatning) ophæves og erstattes af følgende stykke:

»2. I Schweiz skal dobbeltbeskatning undgås således:

- a) I tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i Schweiz, oppebærer indkomst eller ejer formue, der efter bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i Danmark, skal Schweiz - medmindre bestemmelserne i litra b tilsiger andet – fritage sådan indkomst eller formue fra beskatning, men kan ved skatteberegningen af den pågældende persons øvrige indkomst eller formue anvende den skattesats, som skulle have været anvendt, hvis den fritagne indkomst eller formue ikke havde været fritaget fra beskatning.
- b) I tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i Schweiz, oppebærer udbytte, som efter artikel 10 kan beskattes i Danmark, skal Schweiz efter anmodning tillade den pågældende person en lempelse. Lempelsen kan bestå i:
  - (i) et fradrag i den pågældende persons schweiziske indkomstskat på et beløb svarende til den skat, der er pålignet i Danmark i overensstemmelse med artikel 10; et sådant fradrag kan dog ikke overstige den del af den schweiziske skat, beregnet inden fradraget er givet, som kan henføres til den indkomst, som kan beskattes i Danmark; eller
  - (ii) et beløbsmæssigt nedslag i den schweiziske skat; eller
  - (iii) en delvis fritagelse af sådant udbytte fra schweizisk skat, i alle tilfælde mindst bestående af et fradrag af den skat, der er pålignet i Danmark, fra udbyttets bruttobeløb.

Schweiz bestemmer, hvilken lempelse der finder anvendelse, og fastsætter fremgangsmåden i overensstemmelse med de schweiziske bestemmelser om effektueringen af Det Schweiziske Forbunds internationale aftaler til undgåelse af dobbeltbeskatning.

- c) Et selskab, som er hjemmehørende i Schweiz, og som oppebærer udbytte fra et selskab, som er hjemmehørende i Danmark, har med hensyn til schweizisk skat af sådant udbytte ret til den samme lempelse, som ville være tilkommet selskabet, dersom det udbyttebetalende selskab havde været hjemmehørende i Schweiz.«

ARTIKEL VII

I artikel 25 (Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler) indsættes som nyt stykke 5:

»5. Hvor

- a) en person i henhold til stk. 1 har indbragt en sag for den kompetente myndighed i en kontraherende stat med den begrundelse, at foranstaltninger truffet af en af eller begge de kontraherende stater for den person har medført en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne overenskomst, og
- b) de kompetente myndigheder ikke er i stand til at nå til enighed om at løse sagen i overensstemmelse med stk. 2 inden tre år fra indbringelsen af sagen for den kompetente myndighed i den anden kontraherende stat,

skal ikke afgjorte spørgsmål, der måtte opstå af sagen, undergives voldgift, hvis personen anmoder om det. Disse ikke afgjorte spørgsmål skal dog ikke kunne undergives voldgift, hvis en afgørelse om disse spørgsmål allerede er truffet af en domstol eller en administrativ klageinstans i en af staterne. Medmindre en person, der er umiddelbart berørt af sagen, ikke accepterer den gensidige aftale, som gennemfører voldgiftsavgørelsen, eller de kompetente myndigheder og de personer, der er umiddelbart berørt af sagen, aftaler en anden løsning inden for seks måneder efter, at de er blevet underrettet om afgørelsen, er voldgiftsavgørelsen bindende for begge stater og skal gennemføres uden hensyn til, hvilke tidsfrister der er fastsat i disse staters interne lovgivning. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal ved gensidig overenskomst beslutte måden, hvorpå dette stykke skal finde anvendelse.

De kontraherende stater kan til den voldgiftsret, der er nedsat efter bestemmelserne i dette stykke, frigive sådanne oplysninger, som er nødvendige til gennemførelsen af voldgiftssagen. Voldgiftsrettens medlemmer er undergivet de begrænsninger med hensyn til videregivelse, som er beskrevet i artikel 27, stk. 2, med hensyn til oplysninger, der er således frigivet.«

ARTIKEL VIII

Artikel 27 (Udveksling af oplysninger) ophæves og erstattes af følgende artikel:

»Artikel 27

Udveksling af oplysninger

1. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal udveksle sådanne oplysninger, som må forventes at være af betydning for gennemførelsen af bestemmelserne i denne overenskomst eller for administrationen eller håndhævelsen af de kontraherende staters interne lovgivning vedrørende skatter omfattet af overenskomsten, for så vidt som denne beskatning ikke strider imod overenskomsten. Udvekslingen af oplysninger er ikke begrænset af artikel 1.

2. Alle oplysninger, der modtages efter stk. 1 af en kontraherende stat, skal behandles som hemmelige på samme måde som oplysninger, der er tilvejebragt i henhold til denne stats interne lovgivning, og må kun meddeles til personer eller myndigheder (herunder domstole og forvaltningsmyndigheder), der er beskæftiget med ligning, opkrævning, inddrivelse, håndhævelse eller retsafølgning med hensyn til, eller klageafgørelser i forbindelse med de skatter, der er nævnt i stk. 1. Sådanne personer eller myndigheder må kun benytte oplysningerne til de nævnte formål. De må meddele oplysningerne under offentlige retshandlinger eller i retsafgørelser. Uanset det foranstående må oplysninger modtaget af en kontraherende stat anvendes

til andre formål, når oplysningerne må anvendes til sådanne andre formål ifølge lovgivningen i begge stater, og den kompetente myndighed i den stat, der har afgivet oplysningerne, giver tilladelse til sådan anvendelse.

3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 kan i intet tilfælde fortolkes således, at der pålægges en kontraherende stat en pligt til:

- 1) at udføre forvaltningsakter, der strider mod denne eller den anden kontraherende stats lovgivning og forvaltningspraksis;
- 2) at meddele oplysninger, som ikke kan indhentes i henhold til denne eller den anden kontraherende stats lovgivning eller almindelige forvaltningspraksis;
- 3) at meddele oplysninger, som ville røbe nogen erhvervsmæssig, forretningsmæssig, industriel, kommerciel eller faglig hemmelighed eller fremstillingsmetode, eller oplysninger, hvis offentliggørelse ville stride imod almene hensyn (ordre public).

4. Hvis en kontraherende stat anmoder om oplysninger efter denne artikel, skal den anden kontraherende stat iværksætte sine foranstaltninger for at indhente de oplysninger, der anmodes om, selv om denne anden stat ikke måtte have behov for disse oplysninger til egne skattemæssige formål. Forpligtelsen i det foregående punktum er undergivet begrænsningerne i stk. 3, men i intet tilfælde gør sådanne begrænsninger det muligt for en kontraherende stat at undlade at levere oplysninger alene med den begrundelse, at den ikke selv har nogen skattemæssig interesse i sådanne oplysninger.

5. I intet tilfælde kan bestemmelserne i stk. 3 fortolkes således, at de gør det muligt for en kontraherende stat at afslå at meddele oplysninger, alene fordi oplysningerne besiddes af en bank, anden finansiel institution, repræsentant eller person, som optræder som bemyndiget eller som formynder, eller fordi oplysningerne drejer sig om ejerforhold i en person. For at skaffe sådanne oplysninger skal skattemyndighederne i den kontraherende stat, der er anmodet om oplysningerne, kunne gennemtvinge udlevering af oplysninger omfattet af dette stykke uanset stk. 3 eller eventuelle modstridende bestemmelser i dens interne lovgivning.«

ARTIKEL IX

Overenskomstens artikel 28, stk. 3 og 4, (Forskellige bestemmelser) ophæves og erstattes af følgende stykke:

»3. Bidrag til en pensionskasse eller en anden lignende institution, som tilbyder pensionsordninger, som er oprettet og skattemæssigt anerkendt i en kontraherende stat, som betales af eller på vegne af en person, som yder personligt arbejde i den anden kontraherende stat skal, med henblik på fastsættelsen af personens skattebetaling samt fortjeneste for et foretagende, som kan beskattes i denne anden stat, behandles i denne anden stat på samme måde og undergives de samme betingelser og begrænsninger som bidrag til en pensionsordning, som er skattemæssigt anerkendt i denne stat, under forudsætning af, at

- a) personen ikke var hjemmehørende i denne stat og var deltager i pensionsordningen, umiddelbart før han begyndte at yde personligt arbejde i denne stat, og
- b) pensionsordningen anerkendes af den kompetente myndighed i denne stat som værende overordnet svarende til pensionsordninger, der er skattemæssigt anerkendt i denne stat.«

ARTIKEL X

Aftalen tilføjes en protokol med følgende indhold:

»PROTOKOL

Kongeriget Danmark

og

Det Schweiziske Forbund

Er ved underskrivelsen af protokollen mellem Kongeriget Danmark og Det Schweiziske Forbund om ændring af overenskomsten til undgåelse af dobbeltbeskatning vedrørende skatter af indkomst og formue, underskrevet i Bern den 23. november 1973, som ændret ved protokollen underskrevet i København den 11. marts 1997, enige om følgende bestemmelser, som skal udgøre en integreret del af overenskomsten.

1. Med hensyn til artikel 10, stk. 3, litra b, og artikel 28, stk. 3,

er der enighed om, at udtrykket »en pensionskasse eller en anden lignende institution, som tilbyder pensionsordninger« omfatter de følgende ordninger og ordninger af samme eller væsentligt samme art, der er oprettet i henhold til lovgivning, der er trådt i kraft efter underskrivelsen af denne protokol:

i Danmark, pensionsordninger omfattet af afsnit I i pensionsbeskatningsloven.

I Schweiz alle ordninger omfattet af

- (i) Forbundslov om alders- og efterladteforsikring af 20. december 1946;
- (ii) Forbundslov om invalideforsikring af 19. juni 1959;
- (iii) Forbundslov om supplerende pensioner vedrørende alders-, efterladte- og invaliditetsforsikring af 6. oktober 2006;
- (iv) Forbundslov om beskæftigelsesrelateret alders-, efterladte- og invalideforsikring af 25. juni 1982, herunder uregistrerede pensionsordninger, som tilbyder beskæftigelsesrelaterede pensionsordninger, og
- (v) de former for individuelle godkendte pensionsordninger efter paragraf 82 i Forbundslov om alders-, efterladte- og invalideforsikring af 25. juni 1982, som er sammenlignelige med beskæftigelsesrelaterede pensionsordninger.

Der er endvidere enighed om, at udtrykket »pensionskasse eller pensionsordning« indbefatter investeringsfonde og trusts, hvor alle interesser i fondene eller trustene besiddes af pensionskasser eller pensionsordninger.

2. Med hensyn til artikel 18 og 19

Er der enighed om, at udtrykket »pensioner«, som anvendt i henholdsvis artikel 18 og 19, ikke kun omfatter periodiske udbetalinger, men også sumudbetalinger.

3. Med hensyn til artikel 27

- a) Er der enighed om, at der kun anmodes om udveksling af oplysninger, når den anmodende kontraherende stat har udtømt alle normale kilder til oplysninger, der står til rådighed under den interne skatteproces.
- b) Er der enighed om, at den administrative bistand, der er indeholdt i artikel 27, ikke indbefatter foranstaltninger, der kun er rettet imod simpel indsamling af bevismidler (»fiskeriekspeditioner«).
- c) Er der enighed om, at den anmodende stats skattemyndigheder skal afgive følgende oplysninger til skattemyndighederne i den anmodede stat, når de anmoder om oplysninger i henhold til overenskomstens artikel 27:
  - (i) navn og adresse på den eller de personer, som er genstand for undersøgelse eller efterforskning, og, i det omfang de er tilgængelige, andre oplysninger, der beforder identifikationen af personen, såsom fødselsdato, civilstand eller skatteidentifikationsnummer;
  - (ii) perioden, som der anmodes om oplysninger for;

- (iii) en erklæring om de oplysninger, der anmodes om, herunder om disses karakter og den form, i hvilken den anmodende stat ønsker at modtage oplysningerne fra den anmodede stat;
  - (iv) det skattemæssige formål, for hvilken oplysningerne søges;
  - (v) navn og adresse på enhver person, som antages at besidde de oplysninger, der anmodes om.
- d) Er der endvidere enighed om, at overenskomstens artikel 27 ikke forpligter de kontraherende stater til at udveksle oplysninger på en automatisk eller spontan basis.
- e) Er der enighed om, at i tilfælde af udveksling af oplysninger skal de administrative proceduremæssige regler om skatteyderes rettigheder, der forefindes i den anmodede kontraherende stat, finde anvendelse, inden oplysningerne videregives til den anmodende kontraherende stat. Der er endvidere enighed om, at denne bestemmelse har til formål at sikre skatteyderen en retssikkerhedsmæssigt betryggende sagsgang og ikke at forhindre eller i urimeligt omfang forsinke processen med udveksling af oplysninger.«

ARTIKEL XI

Denne protokol træder i kraft efter udveksling af noter, der bekræfter, at de forfatningsmæssige fremgangsmåder, som skal følges i hver af de kontraherende stater, før protokollen kan træde i kraft, er gennemført. Protokollen finder anvendelse:

- a) for så vidt angår overenskomstens artikel 10 og 23 på udbytte, der forfalder på eller efter den 1. januar i året efter det år, hvor denne protokol træder i kraft;
- b) for så vidt angår overenskomstens artikel 18 på pensioner, der forfalder på eller efter den 1. januar i året efter det år, hvor protokollen træder i kraft, dog bortset fra pensioner, hvorfra udbetalingerne er påbegyndt inden datoen for underskrivelsen af protokollen, og hvor udbetaling sker til berettigede, der er flyttet fra den ene kontraherende stat til den anden kontraherende stat forud for denne dato;
- c) for så vidt angår overenskomstens artikel 25, stk. 5, på det tidligste af de følgende to tidspunkter: notifikation fra Danmark om, at det har tilvejebragt sine interne forudsætninger og procedurer for at kunne gennemføre det nævnte stykke, eller fra den dato, hvor en overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning mellem Danmark og et tredjeland, som omfatter en tilsvarende bestemmelse (om voldgift), har virkning;
- d) for så vidt angår overenskomstens artikel 27 for skatteår, der begynder på eller efter den 1. januar i året efter det år, hvor denne protokol træder i kraft;
- e) for så vidt angår overenskomstens artikel 28, stk. 3, på bidrag, der betales vedrørende skatteår, der begynder på eller efter den 1. januar i året efter det år, hvor denne protokol træder i kraft.

Til bekræftelse heraf har undertegnede, dertil behørigt autoriseret af deres respektive regeringer, underskrevet denne protokol.

Udfærdiget i København den 21. august 2009 i to eksemplarer på dansk, tysk og engelsk, idet alle tekster har samme gyldighed. I tilfælde af uoverensstemmelse om fortolkning mellem de danske og tyske tekster skal den engelske tekst anvendes.

For Kongeriget Danmark

For Det Schweiziske Forbund

Kristian Jensen

Werner Bardill

Bemærkninger til lovforslaget

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Gældende ret og baggrunden for protokollen
3. Ændringer i forhold til den gældende dobbeltbeskatningsoverenskomst
  - 3.1. Artikel 10 (Udbytte)
  - 3.2. Artikel 11 (Renter), artikel 12 (Royalties) og artikel 21 (Indkomst, der ikke udtrykkelig er omtalt)
  - 3.3. Artikel 18 (Pensioner) og artikel 28 (Forskellige bestemmelser)
  - 3.4. Artikel 23 (Metoder til ophævelse af dobbeltbeskatning)
  - 3.5. Artikel 25 (Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler)
  - 3.6. Artikel 27 (Udveksling af oplysninger)
4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige
5. Administrative konsekvenser for det offentlige
6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet
7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet
8. Administrative konsekvenser for borgerne
9. Miljømæssige konsekvenser
10. Forholdet til EU-retten
11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
12. Sammenfattende skema

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Med lovforslaget søges Folketingets samtykke til, at protokol af 21. august 2009 om ændring af den gældende dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Schweiz kan træde i kraft.

Protokollen er indgået, fordi den eksisterende overenskomst, der er fra 1973, er utidssvarende og uhenigtsmæssig på en række punkter. Protokollen skal endvidere ses i lyset af OECD's bestræbelser på at øge udvekslingen af oplysninger blandt OECD's medlemslande, som bl.a. har ført til, at en række lande, der hidtil kun har udvekslet oplysninger i skattesager i begrænset omfang, herunder Schweiz, i foråret 2009 har tilsluttet sig OECD's standarder for udveksling af oplysninger i skattesager.

Protokollen ændrer navnlig den eksisterende overenskomst på følgende punkter:

- Aftaleparterne udveksler fremover oplysninger efter anmodning i skattesager, herunder oplysninger, der skal indhentes fra banker og andre finansielle aktører, og oplysninger, som den anmodede aftalepart ikke selv skal bruge til skattemæssige formål.
- Pensioner, der ikke er sociale pensioner, kan i fremtiden også beskattes i kildelandet.
- Kildelandet kan fremover beskatte udbytter med op til 15 pct., dog ikke udbytter fra et datterselskab til et

moderselskab, hvor moderselskabet ejer mindst 10 pct. af kapitalen, samt udbytter til pensionsfonde.

2. Gældende ret og baggrunden for protokollen

En dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem to lande har som hovedformål at ophæve international dobbeltbeskatning i forholdet mellem disse lande. Overenskomsten medvirker derved til at fjerne de hindringer, som dobbeltbeskatning kan medføre for udviklingen af de økonomiske relationer mellem de to lande. Dobbeltbeskatning forekommer typisk, når en person eller et selskab, der er hjemmehørende i det ene land, modtager indkomst fra det andet land, og begge lande efter deres interne regler kan beskatte denne indkomst.

Både Danmark og Schweiz beskatter som hovedregel efter globalindkomstprincippet. Det betyder, at en person eller et selskab, der er hjemmehørende i Danmark (henholdsvis Schweiz), er fuldt skattepligtig til Danmark (henholdsvis Schweiz), dvs. skattepligtig af samtlige sine indkomster, uanset hvorfra i verden de hidrører. Samtidig har begge lande regler om begrænset skattepligt for personer og selskaber, der ikke er fuldt skattepligtige i det pågældende land, men modtager indkomst fra kilder i dette land.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Schweiz skal undgå denne dobbeltbeskatning, og det formål kan kun opnås ved, at den ene eller den anden stat eller begge stater nedsætter den beskatning,

som skulle ske efter den interne skattelovgivning, hvis der ikke var en overenskomst.

De bilaterale dobbeltbeskatningsoverenskomster, som Danmark har indgået, er som hovedregel udformet med udgangspunkt i OECD's model til sådanne aftaler. Denne model er alene en anbefaling og er ikke bindende. OECD foretager løbende ændringer i modellen, der senest er opdateret i 2005 og 2008.

Den gældende overenskomst mellem Danmark og Schweiz, overenskomst af 23. november 1973, som ændret ved protokol af 11. marts 1997, har samme overordnede struktur som OECD's model, men indholdsmæssigt lever den på en række punkter ikke op til de standarder, som er resultatet af de senere års udvikling af OECD-modellen. Endvidere tillægger overenskomstens artikel om pensioner (artikel 18) bopælslandet beskatningsretten til pensioner, hvilket strider imod den praksis, som Danmark i en årrække har fulgt ved forhandling om nye dobbeltbeskatningsoverenskomster. Danmark søger herved at opnå, at kildelandet tillægges beskatningsretningen til pensionsudbetalinger, hvor indbetalinger til ordningen er sket med fradragsret eller bortseelsesret i indkomst i kildelandet.

Den gældende dobbeltbeskatningsoverenskomst indeholder - i overensstemmelse med de overordnede rammer for dobbeltbeskatningsoverenskomster - en række regler (artikel 6-21), som angiver, hvornår Danmark henholdsvis Schweiz kan beskatte indkomst, som en person, der er hjemmehørende i den ene stat (bopælsstaten), modtager fra den anden stat (kildestaten). Herunder er der bl.a. regler om udbytter (artikel 10), renter (artikel 11), royalties (artikel 12), pensioner (artikel 18) og anden indkomst (artikel 21). For kildestaten er der tale om, at denne stat indskrænker eller helt frafalder sin begrænsede skattepligt på indkomst, der oppebæres af en modtager i den anden stat. For bopælsstaten kan der ligeledes være tale om begrænsninger i denne stats ret til at beskatte en person eller et selskab, der er hjemmehørende i denne stat, af indkomst fra den anden stat. Bopælsstaten skal anvende den metode til lempelse af dobbeltbeskatning, som overenskomsten foreskriver.

Ud over bestemmelserne om fordeling af beskatningsretten har overenskomsten en række generelle bestemmelser, herunder bl.a. en bestemmelse om, hvordan de to stater skal lempe for dobbeltbeskatning (artikel 23). Denne såkaldte metodebestemmelse angiver, hvordan en stat skal lempe for dobbeltbeskatning, når en person eller et selskab, der er hjemmehørende i denne stat (bopælsstaten), modtager indkomst fra den anden stat (kildestaten), og kildestaten kan beskatte indkomsten efter de andre artikler i overenskomsten. Metodebestemmelsen er nødvendig, fordi overenskomsten ikke hindrer

bopælsstaten i at medregne den udenlandske indkomst i sit beskatningsgrundlag, selv om kildestaten har ret til at beskatte denne indkomst. Der forefindes flere forskellige lempelsesmetoder, hvoraf Danmark anvender credit-metoden.

Overenskomsten har også en bestemmelse om fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler (artikel 25). Artiklen foreskriver den fremgangsmåde, der skal anvendes, hvis en person, som er hjemmehørende i en af de to stater, mener sig udsat for en beskatning, som er i strid med overenskomsten. Det er herunder fastsat, at de kompetente myndigheder i Danmark og Schweiz ved gensidig aftale skal søge at løse de vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål, der måtte opstå. Parterne er ikke forpligtet til at opnå enighed, men i praksis når myndighederne i de fleste tilfælde frem til en løsning, som er acceptabel for alle parter.

Endelig indeholder den gældende dobbeltbeskatningsoverenskomst en bestemmelse om udveksling af oplysninger i skattesager (artikel 27).

Håndhævelse af skattelovgivningen er i høj grad afhængig af, at skattemyndighederne kan få oplysninger om skattepligtiges forhold, både fra de pågældende skattepligtige selv og fra tredjeparter, hvad enten der er tale om skattepligtige og tredjeparter her i landet eller i udlandet.

Danmark har altid deltaget aktivt i international udveksling af oplysninger på skatteområdet. Danmark har således indgået en række forskellige aftaler med andre lande og områder om udveksling af oplysninger til brug i skattesager.

International udveksling af skatteoplysninger sker især på grundlag af en bestemmelse herom i de bilaterale dobbeltbeskatningsoverenskomster, der som hovedregel er udformet med udgangspunkt i OECD's model til sådanne aftaler. Modellen er alene en anbefaling og ikke bindende. Artiklen om informationsudveksling i OECD-modellen fra før 2005 gav bl.a. mulighed for, at en stat kunne afvise at give oplysninger fra f.eks. pengeinstitutter. Således indeholder artikel 27 i overenskomsten med Schweiz et forbehold om, at oplysninger kun kan udveksles, såfremt de "kan opnås i medfør af de respektive landes skattelovgivning inden for rammerne af normal forvaltningspraksis".

Hidtil har nogle lande, herunder Schweiz, ikke villet acceptere at udveksle oplysninger, som først skal indhentes i pengeinstitutter m.fl., idet indhentning af disse oplysninger ville stride imod de pågældende landes regler om bankhemmelighed.

Den teknologiske udvikling og den stigende internationalisering har medført bedre muligheder for, at skat-

tepligtige i et land kan have indtægter og kapital i et andet land.

Den øgede betydning af internationale forhold har øget betydningen af, at et lands skattemyndigheder også har adgang til oplysninger fra udlandet, herunder især bankoplysninger. Ellers kan der blive tale om en mere ulige fordeling af skattebyrden. Faldende skatteprovenu fra geografisk mobile skattekilder kan medføre, at lande bliver tvunget til at øge beskatningen af skattekilder, som ikke kan flyttes til udlandet. Skattepligtige med udenlandske transaktioner kan få muligheder for at undgå beskatning i deres hjemland, hvilket kan øge beskatningen af andre skattepligtige.

I de senere år har der derfor været internationale bestræbelser med det formål at bekæmpe skadelig skattepraksis, bl.a. ved forbedret samarbejde mellem de forskellige landes skattemyndigheder om udveksling af oplysninger.

Som led i dette arbejde offentliggjorde OECD i april 2002 en standardaftale om udveksling af oplysninger i skattesager. Standardaftalen var udarbejdet i samarbejde med en række ikke-medlemslande. Standardaftalen kan bruges som udgangspunkt for indgåelse af aftaler mellem de forskellige stater og områder. Standardaftalen medfører bl.a., at de stater og områder, der indgår aftaler på grundlag af standardaftalen, skal bistå hinanden med oplysninger – og om nødvendigt først indhente oplysningerne, og at denne pligt også gælder oplysninger fra pengeinstitutter m.fl.

På grundlag af denne standardaftale har Danmark i de senere år indgået aftaler om informationsudveksling med en række områder med vigtige finansielle centre, herunder Isle Of Man, Guernsey og Jersey. Aftalerne er allerede godkendt af Folketinget, jf. lov nr. 471 af 17. juni 2008 om indgåelse af skatteaftaler mellem Danmark og Isle Of Man og lov nr. 284 af 15. april 2009 om indgåelse af skatteaftaler mellem Danmark og henholdsvis Guernsey og Jersey. Danmark har i løbet af 2009 også indgået skatteaftaler med Aruba, Bermuda, De Britiske Jomfruøer, Cayman Islands og De Nederlandske Antiller, som forelægges Folketinget i et selvstændigt lovforslag samtidig med dette lovforslag.

I 2005 blev OECD-modellens artikel 26 om international informationsudveksling ændret tilsvarende, så pligten til at videresende oplysninger – og om nødvendigt først at indhente oplysningerne – også gælder oplysninger fra pengeinstitutter m.fl.

Schweiz, som hidtil har afvist international udveksling af bankoplysninger, har nu accepteret at ville give andre landes skattemyndigheder sådanne oplysninger, når der er indgået aftale herom med de berørte lande. Protokol-

len med Schweiz indeholder en bestemmelse om, at artikel 27 om udveksling af oplysninger ændres i overensstemmelse hermed. Danmark har indgået protokoller med henholdsvis Luxembourg den 4. juni 2009, Belgien den 7. juli 2009, Singapore den 25. august 2009 og Østrig den 16. september 2009 om tilsvarende ændringer i artiklerne om udveksling af oplysninger i disse dobbeltbeskatningsoverenskomster. Disse protokoller forelægges Folketinget i et selvstændigt lovforslag samtidig med dette lovforslag.

3. Ændringer i forhold til den gældende dobbeltbeskatningsoverenskomst

Protokollen med Schweiz medfører, at den gældende dobbeltbeskatningsoverenskomst ændres for så vidt angår artikel 10 (udbytte), artikel 11 (renter), artikel 12 (royalties), artikel 18 (pensioner), artikel 21 (indkomst, der ikke udtrykkelig er omtalt), artikel 23 (metoder til ophævelse af dobbeltbeskatning), artikel 25 (fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler), artikel 27 (udveksling af oplysninger) og artikel 28 (forskellige bestemmelser). Protokollen om ændring af dobbeltbeskatningsoverenskomsten er ledsaget af en protokol, der dels præciserer definitionen af nogle udtryk, der anvendes i dobbeltbeskatningsoverenskomsten i den ændrede formulering, dels præciserer rammerne for udveksling af oplysninger efter overenskomstens nye artikel 27.

3.1. Artikel 10 (Udbytte)

Udbytter kan efter den gældende overenskomst kun beskattes i modtagerens bopælsstat. Dette er hverken i overensstemmelse med dansk eller schweizisk nutidig aftalepraksis. Der er derfor enighed om at ændre artiklen, således at udbytterne også kan beskattes i kildestaten, men hvis den retmæssige ejer af udbytterne er hjemmehørende i den anden stat, gælder der begrænsninger i kildestatens beskatningsret.

Kildestaten kan således ikke beskatte udbyttet, hvis den retmæssige ejer er et selskab (bortset fra et interessentskab), som direkte ejer mindst 10 pct. af kapitalen i det udloddende selskab. Kildestaten kan heller ikke beskatte udbyttet, hvis den retmæssige ejer er en pensionskasse el.lign. I andre tilfælde kan kildestaten beskatte udbyttet med 15 pct.

Udtrykket »udbytte« er defineret i artiklens stk. 4. Definitionen følger den definition, der anvendes i OECD-modellen, idet begrebet mineaktier (engelsk: »mining shares«) dog er udeladt, idet dette begreb hverken anvendes i dansk eller schweizisk ret.

Hvis udbytter indgå i indkomsten i et fast driftssted eller et fast sted i kildestaten, og den aktiebesiddelse, der ligger til grund for udlodningen, har direkte forbindelse

med det faste driftssted eller faste sted, kan sådanne udbytter efter stk. 5 beskattes som indkomst ved erhvervsmæssig virksomhed efter enten artikel 7 eller artikel 14.

En stat kan efter bestemmelserne i stk. 6 ikke beskatte et selskab i den anden stat af udloddet eller ikke udloddet fortjeneste under henvisning til, at den underliggende indkomst er indtjent i den førstnævnte stat. Dog kan en aktionær bosiddende i den førstnævnte stat naturligvis beskattes af sin del af udbyttet.

3.2. Artikel 11 (Renter), artikel 12 (Royalties) og artikel 21 (Indkomst, der ikke udtrykkelig er omtalt)

Artikel 11 (Renter) og artikel 12 (Royalties) indeholder begge et stykke 1, hvorefter indkomst af den pågældende art, der betales til en person, som er hjemmehørende i den anden stat, kun kan beskattes i bopælsstaten. Desuden indeholder alle tre artikler et stykke 3, hvori det fastslås, at indkomst af den pågældende art, der har direkte forbindelse med et fast driftssted, skal beskattes som indkomst ved erhvervsmæssig virksomhed efter artikel 7.

Formuleringen af de nævnte stykker er ikke i overensstemmelse med nutidig OECD-standard. Der foreslås derfor ændrede formuleringer, der præciserer, at stk. 1 i artikel 11 og 12 gælder for retmæssige ejere, samt ændrede formuleringer, der fastslår, at også indkomst, der har direkte forbindelse med et fast sted som fastlagt ved artikel 14 (Frit erhverv), skal beskattes som sådan.

3.3. Artikel 18 (Pensioner) og artikel 28 (Forskellige bestemmelser)

Pensionsudbetalinger kan ifølge den gældende overenskomst kun beskattes i bopælsstaten. Protokollen indebærer, at private pensioner fremover også kan beskattes i kildestaten, hvis kildestaten i opsparingsfasen enten har givet fradrag for indbetalinger til pensionsordningen eller givet bortseelsesret for en arbejdsgivers indbetaling af pensionsbidrag. Bestemmelsen herom gælder således både for ordninger med forbindelse til ansættelsesforhold og for privat oprettede ordninger. Ifølge den nye artikel 18, stk. 2, gælder adgangen til beskatning i kildestaten ikke for betalinger efter staternes sociale sikringslovgivning.

Der er dansk forhandlingspraksis for at opnå kildestatsbeskatning for pensioner såvel for sociale pensioners som for private og beskæftigelsesrelaterede pensioners vedkommende. Schweiz har imidlertid alene tilsluttet sig, at private og beskæftigelsesrelaterede pensioner kan omfattes af beskatning i kildelandet, i det omfang der har været fradrags- eller bortseelsesret for indbetalinger til ordningen.

Den gældende overenskomst indeholder endvidere i artikel 28, stk. 3, en bestemmelse om, at schweiziske statsborgere har fradragsret for bidrag til den offentlige schweiziske forsikring for ældre, efterladte og invalider i dansk skattepligtig indkomst, og i stk. 4, en bestemmelse om, at bidrag betalt af en skattepligtig i den ene stat til en skattemæssigt anerkendt pensionsordning i den anden stat, som den pågældende var medlem af før flytning til den nuværende bopælsstat, er fradragsberettiget i skattepligtig indkomst i bopælsstaten på samme måde som bidrag til skattemæssigt anerkendte pensionsordninger oprettet i bopælsstaten.

Til afløsning af disse regler er der aftalt et nyt artikel 28, stk. 3, der fastslår, at bidrag til pensionskasser o.lign. i en stat, som betales af eller på vegne af en person, der yder personligt arbejde i den anden stat, skattemæssigt skal behandles på samme måde og undergives samme betingelser og begrænsninger som bidrag til en pensionsordning i sidstnævnte stat. Den nye formulering tydeliggør, at både fradragsberettigede og bortseelsesberettigede pensionsbidrag (betalt af en arbejdsgiver) er omfattet. Det er fortsat en betingelse, at den pågældende lønmodtager m.fl. var medlem af ordningen, inden vedkommende begyndte at arbejde i den anden stat, og at den anden stat anser pensionsordningen for overordnet at svare til skattemæssigt anerkendte pensionsordninger i den anden stat.

Den ledsagende protokol til ændringsprotokollen – jf. dennes artikel X – indeholder en opregning af, hvilke pensionsordninger der omfattes af overgangen til kildestatsbeskatning og den nye formulering vedrørende fradrags- og bortseelsesret. For Danmarks vedkommende drejer det sig om pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens afsnit I.

Den ledsagende protokol til ændringsprotokollen indeholder endvidere en præcisering af, at udtrykket »pensioner« også omfatter sumudbetalinger.

Af hensyn til personer, som allerede er bosat i en af staterne, er der i protokollens ikrafttrædelsesbestemmelse aftalt en overgangsordning, der betyder, at kildestatsbeskatningen af pensioner ikke gælder i forhold til personer, der var flyttet fra den ene stat til den anden forud for den 21. august 2009, for så vidt angår pensionsordninger, hvor udbetalingerne var påbegyndt forud for den 21. august 2009. Begge betingelser skal være opfyldt. Danmark kan således beskatte personer, der allerede er flyttet til Schweiz, af udbetalinger fra deres danske pensionsordninger, hvis udbetalingerne først påbegyndes efter den 21. august 2009. Danmark kan også fortsætte med at beskatte nuværende pensionister, der flytter fra Danmark til Schweiz efter den 21. august 2009, af deres udbetalinger fra danske pensionsordnin-

ger. Den danske kildestatsbeskatning vil dog først få virkning fra det indkomstår, hvor protokollen får virkning, hvilket med forbehold for den schweiziske ratifikationsproces forventes at være indkomståret 2011.

Den danske kildestatsbeskatning af pensionsordninger for personer, der bor i Schweiz, vil blive praktiseret sådan, at når en person opfylder betingelserne for at være fritaget fra kildestatsbeskatningen, så omfatter fritagelsen også andre danske pensionsordninger, som den pågældende har, men hvor udbetalingerne ikke var påbegyndt før den 21. august 2009.

Fritagelsen for dansk kildestatsbeskatning gælder kun i forhold til personer, der var bosat i Schweiz den 21. august 2009, og kun så længe de forbliver boende i Schweiz. Fritagelsen ophører således, hvis en person, der er berettiget til fritagelse, senere flytter fra Schweiz til Danmark eller til et tredjeland.

3.4. Artikel 23 (Metoder til ophævelse af dobbeltbeskatning)

Artiklen indeholder den såkaldte metodebestemmelse, dvs. den fremgangsmåde, som landene hver især skal anvende, når der konstateres tilfælde af dobbeltbeskatning.

Schweiz anvender lempelsesmetoden exemption med progressionsforbehold. Dette betyder, at den schweiziske skat nedsættes med det beløb, der forholdsmæssigt falder på den udenlandske indkomst. Lempelsen er således uafhængig af størrelsen af den danske skat. Imidlertid indgår indkomsten i det schweiziske beskatningsgrundlag og får således progressionsvirkning for beskatningen som helhed – heraf udtrykket ”progressionsforbehold”.

Schweiz har ønsket at ændre sin metodebestemmelse. Lempelsesmetoden exemption med progressionsforbehold fastholdes som hovedregel, men suppleres nu med særlige creditregler vedrørende udbytte fra danske selskaber. Lempelsesmetoden credit betyder almindeligvis, at hvis en person eller et selskab m.v., som er hjemmehørende i Schweiz, modtager udbytte fra et dansk selskab, skal Schweiz give nedslag i den schweiziske skat med det mindste af to beløb, nemlig enten den skat, der er betalt i Danmark, eller den del af den schweiziske skat, der falder på den danske indkomst. Schweiz har imidlertid også mulighed for alene at give et beløbsmæssigt nedslag i den schweiziske skat eller for delvist at fritage udbyttet fra schweizisk skat. Schweiz bestemmer, hvilken lempelse der finder anvendelse.

3.5. Artikel 25 (Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler)

OECD-modellens artikel om gensidige aftaler er i den seneste udgave af modellen, som er offentliggjort i 2008, udvidet med et stykke, der omhandler voldgift i tilfælde, hvor de to parter kompetente myndighed ikke kan nå til enighed. Den berørte person kan ikke påtvinges voldgift, og der kan endvidere ikke indledes voldgift om spørgsmål, som allerede er afgjort af en domstol eller en administrativ klageinstans i en af parterne. Hvordan voldgift skal gennemføres i praksis, overlades til nærmere gensidig aftale mellem parternes kompetente myndigheder. Bestemmelsen er i modellen suppleret med en note om, at ikke alle stater ønsker at anvende sådanne bestemmelser eller måske ikke ønsker at anvende dem generelt.

Protokollen indeholder efter schweizisk ønske en artikel, der indfører OECD-modellens voldgiftsbestemmelse i fuld udstrækning. Danmark er dog blandt de lande, som ikke har intern lovhjemmel for at sætte en sådan voldgiftsprocedure i værk, og Danmark har ikke aktuelle planer om at ændre sin lovgivning, således at det gøres muligt at træffe endelige afgørelser ved voldgiftskendelser i stedet for ved dom.

I overensstemmelse hermed er det derfor aftalt i protokollens ikrafttrædelsesbestemmelse, at voldgiftsbestemmelsen først træder i kraft ved notifikation fra Danmark om, at det har tilvejebragt sine interne forudsætninger og procedurer for at kunne gennemføre ordningen. Ikrafttrædelsesbestemmelsen indeholder dog samtidig en mestbegunstigelsesklausul, der går ud på, at voldgiftsbestemmelsen får virkning på det tidspunkt, hvor tilsvarende bestemmelser i en dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og et tredjeland måtte få virkning. Det bemærkes herved, at Danmarks nye dobbeltbeskatningsoverenskomst af 9. september 2009 med Israel både indeholder en tilsvarende voldgiftsbestemmelse og en tilsvarende mestbegunstigelsesklausul i artikel 23, stk. 5 og 6, jf. det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Israel.

3.6. Artikel 27 (Udveksling af oplysninger)

Protokollen indebærer, at den gældende dobbeltbeskatningsoverenskomsts artikel 27 udgår og erstattes af en formulering på grundlag af den nye artikel 26 i OECD-modellen til dobbeltbeskatningsoverenskomster fra 2005. OECD-modellens nye artikel 26 er også optaget i Danmarks udkast til forhandlinger om dobbeltbeskatningsoverenskomst og er første gang anvendt i dobbeltbeskatningsoverenskomsten af 30. august 2005 med Taiwan. Den nye formulering er også anvendt i de

nye dobbeltbeskatningsoverenskomster med Israel og Serbien og i de fire nye protokoller om ændring af dobbeltbeskatningsoverenskomsterne med henholdsvis Belgien, Luxembourg og Singapore, som er forelagt Folketinget ved tre samtidig hermed fremsatte lovforslag.

Den nye artikel 27 i Danmarks dobbeltbeskatningsoverenskomst med Schweiz pålægger på den ene side den danske kompetente myndighed (SKAT) og på den anden side de schweiziske kompetente myndigheder at udveksle oplysninger, som kan forudses at være relevante for, at overenskomstens bestemmelse eller staternes interne skattelovgivning kan føres ud i livet, dvs. at skatteligningen kan foretages korrekt. Pligten til at udveksle oplysninger gælder kun for skatter omfattet af overenskomsten, for så vidt som beskatningen ikke vil være i strid med overenskomsten.

De skatter, der er omfattet af overenskomsten, er afgrænset ved dennes artikel 2, som ikke er ændret ved protokollen. Der skal herefter udveksles oplysninger vedrørende såvel statslige som kommunale indkomstskatte i Danmark og vedrørende skatter af indkomst og formue på statsligt, kanton- og kommunalt niveau i Schweiz.

Det er ikke nogen betingelse for udvekslingen af oplysninger, at den pågældende person er hjemmehørende i Danmark eller Schweiz. Det medfører, at Danmark og Schweiz f.eks. kan udveksle oplysninger til brug for dansk beskatning af et fast driftssted her i landet af et foretagende fra et tredjeland.

Udvekslede oplysninger skal behandles som fortrolige på samme måde som de oplysninger, som en skattemyndighed indhenter til sit eget brug.

Oplysninger skal udveksles *efter anmodning*. Hvis f.eks. SKAT i Danmark i en konkret sag har grund til at formode, at skattemyndighederne i Schweiz har eller kan fremskaffe oplysninger, som er nødvendige for skatteligningen, kan SKAT anmode myndighederne i Schweiz om at fremsende oplysningerne til brug i denne sag. Det er dog en forudsætning, at myndighederne i Danmark forinden selv har gjort, hvad de kunne for selv at fremskaffe oplysningerne, jf. også punkt 3, litra a, i den ledsagende protokol. Artikel 27 giver ikke hjemmel til at foretage såkaldte »fiskeriekspeditioner«, hvor en stats myndigheder anmoder en anden stats myndigheder om oplysninger uden nærmere at angive den sag, som anmodningen angår. Dette er udtrykkelig nævnt i punkt 3, litra b, i den ledsagende protokol, men ville også være gældende, hvis præciseringen ikke havde været der.

Ordlyden af artikel 27 udelukker ikke spontan udveksling af oplysninger, dvs. videregivelse af oplysninger,

som én af aftaleparterne kommer i besiddelse af, og som man skønner vil være nødvendige for skattemyndighederne i den anden stat, men som denne ikke har anmodet om. Ordlyden udelukker heller ikke automatisk udveksling af oplysninger, f.eks. at SKAT automatisk videregiver oplysninger til de schweiziske skattemyndigheder om betalinger af løn til personer, der har oplyst, at de er hjemmehørende i Schweiz. Den ledsagende protokols punkt 3, litra d, præciserer dog, at overenskomsten ikke forpligter parterne til at udveksle oplysninger på automatisk eller spontan basis.

Der er endvidere ikke noget i ordlyden af artikel 27, der hindrer, at staternes skattemyndigheder kan foranstalte fælles undersøgelser i konkrete sager, undersøgelser målrettet mod særlige erhvervsgrøner etc. Dette er heller ikke udelukket ved den ledsagende protokol.

Artikel 27, stk. 3, medfører, at en stat ikke er forpligtet til at meddele oplysninger eller udføre forvaltningsakter, som strider mod denne stats lovgivning eller forvaltningspraksis, eller som ville røbe forretningshemmeligheder eller stride mod almene interesser.

Hvis myndighederne i en stat ikke allerede er i besiddelse af de oplysninger, som den anden stats myndigheder anmoder om, har de pligt til om muligt at fremskaffe oplysningerne. Undtagelsen om ikke at udføre forvaltningsakter, som strider mod intern lovgivning eller forvaltningspraksis, medfører dog ikke, at en stats myndigheder kan afvise at indhente de oplysninger, som den er blevet anmodet om, med den begrundelse, at disse myndigheder ikke selv har brug for oplysningerne til egen beskatning.

Undtagelsen om ikke at udføre forvaltningsakter, som strider mod intern lovgivning eller forvaltningspraksis, medfører heller ikke, at en stats myndigheder kan afvise at indhente oplysninger fra en bank eller anden finansiell institution, repræsentant eller personer, der optræder som bemyndiget m.v., eller indhentet oplysninger om, hvem der ejer et selskab m.v.

Den ledsagende protokols punkt 3, litra c, opregner en række oplysninger, som skal ledsage en anmodning fra den ene stats myndigheder. Anmodningen skal således angive identiteten på den person eller det selskab, som anmodningen angår, perioden, der ønskes oplysninger for, en beskrivelse af de oplysninger, der anmodes om, herunder om i hvilken form den anmodende stat ønsker at modtage dem, oplysning om det skattemæssige formål, som oplysningerne skal bruges til, samt navn og adresse på den person, som antages at besidde oplysningerne.

Endelig er det aftalt i den ledsagende protokols punkt 3, litra e, at de administrative proceduremæssige regler

om skatteyderes rettigheder, der findes i den anmodede stat, finder anvendelse, inden oplysningerne videregives til den anmodende stat. Formålet hermed er at sikre skatteyderen en retssikkerhedsmæssigt betryggende sagsgang og ikke at forhindre eller i urimeligt omfang forsinke udvekslingen af oplysninger.

4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Aftalen med Schweiz om udveksling af oplysninger, som schweiziske banker og selskaber m.v. måtte ligge inde med af relevans for ansættelsen af dansk skat, medvirker til at sikre, at indkomster, der hidtil har været skjult for de danske skattemyndigheder, bliver beskattet i Danmark.

Der foreligger ikke oplysninger om de reelle indtægter fra formuer i Schweiz. Derfor er skønnet over merprovenuet fra forslaget behæftet med megen usikkerhed.

EU's rentebeskatningsdirektiv (2003/48/EF) indeholder regler om pengeinstitutters indberetning til skattemyndighederne af rentebetalinger til fysiske personer, der befinder sig i en anden medlemsstat end pengeinstituttet. Enkelte medlemsstater har dog en overgangsordning, som betyder, at disse medlemsstater i stedet opkræver kildeskat af rentebetalingerne. EU har den 24. oktober 2004 indgået en arbejdsaftale med Det Schweiziske Forbund om anvendelse af tilsvarende regler i forholdet mellem Schweiz og EU's medlemsstater. Denne aftale indebærer, at også Schweiz opkræver kildeskat af rentebetalinger fra schweiziske pengeinstitutter til fysiske personer i EU-medlemsstaterne og overfører 75 pct. af provenuet til rentemodtagers bopælsstat uden at oplyse rentemodtagers identitet.

På baggrund af oplysninger om de beløb, som Danmark har fået udbetalt som renteskat fra Schweiz i henhold til den ovennævnte aftale og en antagelse om, at der tillige er indtægter fra investeringsforeninger m.v. uden renteskat, skønnes merprovenuet til ca. 60 mio. kr. årligt.

På baggrund af oplysninger om pensionsudbetalinger til personer i Schweiz skønnes indførelsen af kildestatsbeskatning af pensioner at medføre et varigt merprovenu i størrelsesordenen 25 mio. kr. årligt. I de første år skønnes merprovenuet at blive beskedent, da de ændrede regler alene omfatter fremtidige pensionister bosiddende i Schweiz.

Adgangen til at beskatte udbyttebetalinger til porteføljeaktionærer skønnes netto at medføre et varigt merprovenu i størrelsesordenen 10 mio. kr. årligt.

Samlet set skønnes aftaleændringerne at kunne indbringe et varigt merprovenu i størrelsesordenen 95 mio. kr. årligt.

5. Administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vil medføre administrative omkostninger til systemændringer i TastSelv. Det skyldes, at funktionerne i TastSelv som led i Forårspakke 2.0 udvides, så også borgere med udenlandsk indkomst kan bruge TastSelv til angivelse af deres udenlandske indkomster og dermed også kan få en on-line årsopgørelse. Borgerne skal her kunne indtaste land, indkomsttype og eventuelt supplerende oplysninger. Omkostningerne til ændringer i TastSelv, så dette kan håndtere indkomst fra Schweiz korrekt i forhold til det nu aftalte, herunder de aftalte overgangsordninger vedrørende pensioner, skønnes med usikkerhed at udgøre 500.000 kr. Der er tale om en engangsomkostning.

Den udvidede adgang til udveksling af oplysninger har ikke nævneværdige administrative konsekvenser for det offentlige. Der sker allerede udveksling af oplysninger i skattesager i betydeligt omfang mellem danske og udenlandske myndigheder, ligesom kildeskattetræk af betaling af aktieudbytter til udlandet og dansk beskatning af pensionsudbetalinger til udenlandsk bosatte modtagere er arbejdsrutiner, der i forvejen er kendt i SKAT.

6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget har ingen umiddelbare økonomiske konsekvenser for erhvervslivet. Forslaget ændrer ikke beskatningen af udbytter fra et datterselskab i det ene land (kildelandet) til et moderselskab i det andet land (bopælslandet), som ejer mindst 10 pct. af det udloddende datterselskab.

Lovforslagets del om at kildebeskatte udbyttebetalinger til porteføljeaktionærer kan medføre, at incitamentet for aktionærer i bopælslandet til at investere i kildelandet mindskes. Der foreligger ikke statistiske oplysninger, som kan anskueliggøre størrelsen af adfærdseffekterne. Men det skønnes, at effekterne er meget beskedne, idet det vurderes, at størstedelen af de investeringer, som foretages i Danmark af ejere, som er hjemmehørende i Schweiz, foretages af selskaber.

7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for erhvervslivet.

8. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

9. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Lovforslaget har ikke været i høring, idet der er tale om at indhente Folketingets godkendelse af allerede indgåede aftaler.

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Varigt merprovenu i størrelsesordenen 95 mio.kr. årligt.	Ingen
Administrative konsekvenser for det offentlige	Ingen	Engangsomkostning til tilpasninger i TastSelv på ca. 500.000 kr.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Efter lovforslagets § 1 bemyndiges regeringen til at tiltræde protokollen om ændring af dobbeltbeskatningsoverenskomsten med Schweiz. Protokollen er optaget som bilag 1 til lovforslaget. Regeringen vil efter lovens vedtagelse kunne gennemføre aftalens bestemmelser i Danmark, når dens betingelser herfor er opfyldt.

Disse betingelser er, at de to parter skal udveksle noter, hvorved de over for hinanden bekræfter, at de forfatningsmæssige fremgangsmåder, som skal følges i de respektive stater, er gennemført. Det vil for Danmarks vedkommende sige, at dette lovforslag er vedtaget.

§ 1, stk. 2, medfører, at aftalen træder i kraft den dag, hvor den sidste aftalepart har givet den anden underretning om, at de forfatningsmæssige fremgangsmåder, som er påkrævet efter partens lovgivning, er gennemført, jf. protokollens artikel XI.

Protokollens artikel XI indeholder en række bestemmelser, der præciserer anvendelsestidspunktet for de forskellige ændringer af dobbeltbeskatningsoverenskomsten.

Ændringerne i artikel 10 og 23 vedrørende udbytte finder anvendelse på udbytte, der forfalder på eller efter den 1. januar i året efter det år, hvor protokollen er trådt i kraft.

Den nye artikel 18 om pensioner finder anvendelse på pensioner, der forfalder på eller efter den 1. januar i året

12. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

efter det år, hvor protokollen træder i kraft. Det gælder dog ikke pensioner, hvorfra udbetalingerne er påbegyndt inden datoen for underskrivelsen af protokollen, og hvor udbetaling sker til berettigede, der er flyttet fra den ene kontraherende stat til den anden kontraherende stat forud for denne dato. Om baggrunden for og den nærmere betydning heraf henvises til bemærkningerne til de nye pensionsbestemmelser, afsnit 3.3. i de almindelige bemærkninger.

Den nye artikel 27 om udveksling af oplysninger finder anvendelse for skatteår, der begynder på eller efter den 1. januar i året efter det år, hvor protokollen er trådt i kraft.

Det nye artikel 28, stk. 3, om fradrags- eller bortseelsesret for pensionsindbetalinger finder anvendelse på bidrag, der betales vedrørende skatteår, der begynder på eller efter den 1. januar i året efter det år, hvor denne protokol træder i kraft.

Til § 2

Det foreslås, at loven skal træde i kraft den 1. januar 2010. Ifølge tilkendegivelser fra Schweiz forventes ratifikationsprocessen dér at kunne påbegyndes i efteråret 2009 og gennemføres i løbet af 2010. Der er således mulighed for, at aftalen kan få virkning fra indkomståret 2011.

Til § 3

Det foreslås, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland.

Bilag 1

Bestemmelser i den gældende dansk-schweiziske dobbeltbeskatningsoverenskomst, som ændres ved protokollen af 21. august 2009, jf. bekendtgørelse nr. 117 af 31. oktober 1974 og bekendtgørelse nr. 2 af 27. januar 1998 (tidligere ændringsprotokol)

*Artikel 10**Udbytter*

1. Udbytte, som betales af et selskab, der er hjemmehørende i en af de kontraherende stater, til en person, som er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan kun beskattes i denne anden stat.

2. Udtrykket ”udbytte” betyder i denne artikel indkomst af aktier, udbyttebeviser eller udbytterettigheder, stifterandele eller – bortset fra gældsfordringer – andre rettigheder til andel i fortjeneste, såvel som indkomst fra andre selskabsrettigheder, der sidestilles med indkomst fra aktier i henhold til skattelovgivningen i den stat, i hvilken det selskab, der foretager udlodningen, er hjemmehørende.

3. Stykke 1 finder ikke anvendelse i tilfælde, hvor udbyttet oppebæres af en person, hjemmehørende i en af de kontraherende stater, som har et fast driftssted i den anden kontraherende stat, i hvilken det selskab, der betaler udbyttet, er hjemmehørende, såfremt de rettigheder, der ligger til grund for udlodningen, har direkte forbindelse med det faste driftssted. I så fald skal bestemmelserne i artikel 7 finde anvendelse.

4. Hvor et selskab, som er hjemmehørende i en af de kontraherende stater, oppebærer fortjeneste eller indkomst fra den anden kontraherende stat, kan denne anden stat ikke pålægge nogen skat på udbytte, som betales af selskabet til personer, der ikke er hjemmehørende i denne anden stat, eller underkaste selskabets ikke udloddede indkomst nogen skat på ikke-udloddet indkomst, selv om det betalte udbytte eller den ikke-udloddede indkomst helt eller delvis består af fortjeneste eller indkomst fra kilder i denne anden stat.

*Artikel 11**Renter*

1. Renter, der hidrører fra en af de kontraherende stater og betales til en i den anden kontraherende stat hjemmehørende person, kan kun beskattes i denne anden stat.

---

3. Stykke 1 finder ikke anvendelse i tilfælde, hvor renten oppebæres af en person, hjemmehørende i en af de kontraherende stater, som har et fast driftssted i den anden kontraherende stat, hvorfra renten hidrører, såfremt den fordring, der ligger til grund for den udbetalte rente, har direkte forbindelse med det faste driftssted. I så fald skal bestemmelserne i artikel 7 finde anvendelse.

---

*Artikel 12**Royalties*

1. Royalties, der hidrører fra en af de kontraherende stater og betales til en person, som er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan kun beskattes i denne anden stat.

---

3. Stykke 1 finder ikke anvendelse i tilfælde, hvor den i en af de kontraherende stater hjemmehørende modtager af nævnte royalties har et fast driftssted i den anden kontraherende stat, fra hvilken de nævnte royalties hidrører, såfremt den rettighed eller ejendom, som ligger til grund for de nævnte royalties, har direkte forbindelse med det faste driftssted. I så fald skal bestemmelserne i artikel 7 finde anvendelse.

---

*Artikel 18**Pensioner*

Medmindre artikel 19 finder anvendelse, kan pensioner og andre lignende vederlag, der udbetales for tidligere tjenesteydelser til en person, der er hjemmehørende i en af de kontraherende stater, kun beskattes i denne stat.

*Artikel 23**Metoder til ophævelse af dobbeltbeskatning*

---

2. For så vidt angår en i Schweiz hjemmehørende person, fritager Schweiz den indkomst eller de formuede, hvortil Danmark i medfør af de foregående artikler har beskatningsretten, fra beskatning. Imidlertid kan Schweiz ved beregningen af skatten af den pågældende persons øvrige indkomst eller øvrige formuede anvende den skattesats, som ville være bragt i anvendelse, hvis den fritagne indkomst eller formuede ikke var blevet fritaget for beskatning.

*Artikel 27**Udveksling af oplysninger*

1. De kontraherende stater kompetente myndigheder kan på begæring udveksle oplysninger, som kan opnås i medfør af de respektive landes skattelovgivning inden for rammerne af normal forvaltningspraksis, og som er nødvendige for en rigtig gennemførelse af denne overenskomst. Enhver oplysning, der således udveksles, skal holdes hemmelig og må ikke meddeles til nogen, der ikke er beskæftiget med påligningen eller opkrævningen af de skatter, som omfattes af denne overenskomst, henholdsvis med retsbehandling eller strafforfølgning vedrørende disse. Der må ikke udveksles oplysninger, som ville røbe nogen handels- eller bankhemmelighed, erhvervsmæssig eller faglige hemmeligheder eller forretningsmetoder.

2. Bestemmelserne i denne artikel skal i intet tilfælde kunne fortolkes således, at der pålægges nogen af de kontraherende stater pligt til at foretage forvaltningsakter, der afviger fra dens egne regler eller egen forvaltningspraksis eller strider mod den pågældende stats suverænitet, dens sikkerhed, dens almene interesser eller ordre public, eller til at meddele oplysninger, som ikke kan fremskaffes ifølge dens egen lovgivning og i medfør af lovene i den stat, der fremsætter begæring om oplysninger.

*Artikel 28**Forskellige bestemmelser*

---

3. Bidrag fra schweiziske statsborgere, som er hjemmehørende i Danmark, til den offentlige schweiziske forsikring for ældre, efterladte og invalider (AHV) tillades i Danmark fradraget den skattepligtige indkomst.

4. Bidrag, som en i den ene af de kontraherende stater hjemmehørende fysisk person, der ikke er statsborger i denne kontraherende stat, betaler til en skattemæssigt anerkendt personalepensionsordning i den anden kontraherende stat, hvoraf vedkommende allerede var medlem, før han blev hjemmehørende i den førstnævnte kontraherende stat, kan i førstnævnte kontraherende stat fradrages vedkommendes skattepligtige indkomst på samme måde som bidrag til en skattemæssigt anerkendt personalepensionsordning i denne stat; arbejdsgiverens bidrag anses i dette tilfælde ikke som skattepligtig indkomst for arbejdstageren.